

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska z uzupełnieniami wersji krakowskiej

Rękopis Biblioteki Uniwersytetu w Lipsku „Albertina” 951b, k. 122v–123

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 113 [Gn. 108]

[113] <Et Iudeis iuramentum ^a> De eo. Hoc est illud iudicium et illud iuramentum, per quod Iudeus iurare seu Christianum^a evadere debet.

Hoc est illud iudicium et illud iuramentum, [/] cum quo aut per quot Iudeus iurare sive evadere debet Christianum^b, quod scriptum est in iure imperatorum. Ipse debet verti contra solem seorsum et stare nudipes super unam sedem, clamide indutus et pilleum Iudaicum habere debet super caput. Et si lapsus ter fuerit, totidem unum fertonem amittit. Et si quarto cadet, extunc manet reus in causa, tunc dicit ille, qui sibi predicit iuramentum: “Ego te moneo, N, Iudee, per has tres litteras et per hanc legem, quam Dominus dedit Moysi in tabula lapidea in monte Synai, quod iste liber aut hoc [k. 123] rodale verum sit et iustum, quod super quem tu, .N., tali nomine pro tali causa sive culpa pro qua te huc ad responsionem iure deduxerit.” Et tunc debet sic iurare.

^a na górnym marginesie; ^b w rkps. xanum

[hasła: przysięga, Żyd, Chrześcijanin, prawo cesarskie, Mojżesz, Synaj]